

Arrest

nr. 209 558 van 18 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN GOMPEL
Prinses Josephine Charlottelaan 71
9100 SINT - NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN GOMPEL en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 3 november 2015, verklaart er zich op 4 november 2015 vluchteling.

1.2. Op 25 april 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadjiekse etnie te zijn. U bent ongeveer achttien jaar geleden geboren in het dorp Deh Kolangar in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam in de provincie Logar. U ging twee jaar naar school in Kolangar, stopte hiermee en deed vanaf dan wat werk in het huis en met de dieren. Enkele maanden voor uw vertrek begon u te werken bij de organisatie OIM als arbeider.

U broer N. begon in het jaar 1383 Afghaanse kalender (2004 of 2005 Gregoriaanse kalender) te werken als politieagent in de provincie Herat. Iemand van uw familie gaf een foto van uw broer in uniform aan de taliban. De taliban kwamen naar uw huis en uw moeder vroeg u om te kijken wie aan de deur klopte. U werd overmeesterd door de taliban en ontvoerd. Uw moeder kwam u daar opzoeken en de taliban confronteerden haar met hun bewijs dat uw broer voor de politie werkte. Nadat de taliban weggingen, belde uw moeder naar uw broer die zei dat jullie moesten zeggen tegen de taliban dat ze hem mochten doden omdat hij toch veilig zou zijn. De taliban kwamen niet meer langs bij jullie thuis maar gaven wel via de mullah van de moskee een dreigbrief af aan uw moeder waarin gevraagd wordt dat u voor de taliban zou gaan werken. U was in Gardez aan het werk voor het OIM toen u telefoon kreeg van uw moeder dat u onder geen beding naar huis mocht terugkeren. U vluchtte naar het huis van uw zus en belde van daaruit uw broer N. die u aanraadde het land te verlaten. Via een vriend van uw broer vond u een smokkelaar die u hielp het land te verlaten.

Ongeveer drie dagen voor het offerfeest van 2015 (dat in 2015 eind september plaatsvond) verliet u Afghanistan om via onder andere Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Oostenrijk en Duitsland naar België te komen waar u aankwam op 3 november 2011 en internationale bescherming aanvraag op 4 november 2015.

U vreest om bij terugkeer gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw aanvraag legt u uw originele taskara neer, alsook de dreigbrief van de taliban, de taskara's van twee jongere broers, de taskara's van uw ouders, de legerkaart van uw vader, een kopie van de bankkaart van uw broer, een kopie van de werkbadge van uw broer, vijf certificaten van het werk van uw broer, twee familiefoto's, een pasfoto van uw broer en de twee omslagen waarin dit alles naar België werd verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 09/02/2018, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid

heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Pul-e-Alam omdat uw verklaringen over uw leeftijd, uw werk en het werk van uw oudere broer N. niet geloofwaardig zijn. Bovendien is uw kennis over de geografie, incidenten en prominenten van Pul-e-Alam alsook over de plaatselijke stammen dermate ontoereikend dat u niet aannemelijk maakt uw hele leven daar te hebben doorgebracht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2015/28522, dd.11 december 2015). Dat u op 30 november 1999 zou zijn geboren, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van 30 november 1999 naar 1 januari 1993. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt Het geloof in uw voorgehouden levensomstandigheden en cognitieve vaardigheden.

Niet alleen dit grote verschil in uw beweerde en effectieve leeftijd ondermijnt uw geloofwaardigheid, ook uw verklaringen over uw werk hebben dat gevolg. U zou bovendien nadat u stopte met school enkel nog voor de koe en schapen gezorgd hebben en wat thuis gewerkt hebben, om dan in hamal van het jaar 1394 (maart-april 2015) te beginnen werken voor het "OIM" als lader en lossers (CGVS, p. 10-11) hetgeen u vijf of zes maanden lang zou gedaan hebben. Wanneer u uitlegt wat deze organisatie precies is, lijkt u het IOM of International Organization for Migration te bedoelen. Dat dit meer is dan een eenmalig foutje blijkt door het feit dat u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook reeds over het OIM had (verklaring DVZ dd. 29/03/2016, p. 5). Dit is toch opmerkelijk gezien uw werk vijf of zes maanden lang als lader en lossers van goederen inhield dat u verschillende hulpmiddelen moest leveren aan getroffen noodzones (CGVS, p. 11), waarbij het logo en de naam van IOM uitdrukkelijk zichtbaar moet geweest zijn. U verklaart daarbij dat u behalve uw werk in het magazijn in het district Chaharasyab in de provincie Kaboel ook naar het district Gardez in de provincie Paktia moest gaan ter controle van de te leveren goederen (CGVS, p. 12). Opmerkelijk genoeg lijkt u echter niets te kunnen zeggen over de weg van Chaharasyab naar Gardez. Wanneer u gevraagd wordt of u zich iets herinnert te passeren van bouwwerken, zegt u zich enkel de poort van Gardez nog te herinneren (CGVS, p. 12). Gevraagd of u universiteitsgebouwen passeerde, zegt u eerst geen idee te hebben, vervolgens dat u niet weet waar de universiteit ligt, om uiteindelijk te zeggen dat de universiteit van Logar in Pul-e-Alam ligt en u die wel passeerde onderweg (CGVS, p. 12). Het is enerzijds opmerkelijk dat u hier pas op komt na herhaaldelijk aandringen van het CGVS maar anderzijds nog opmerkelijker dat u de universiteit van Paktia niet vermeldt, terwijl deze universiteit net naast de hoofdweg ligt die van Chaharasyab naar Gardez leidt. Dit blijkt niet de enige vaagheid in uw verklaringen over deze weg te zijn. Wanneer het CGVS vraagt naar basissen die u moest passeren onderweg naar Gardez vermeldt u de "Shinkak" basis in het dorp Pat Khob (CGVS, p. 12). Vreemd genoeg zegt u eerst dat u denkt dat deze basis rechts van de weg ligt als je van Logar komt, om vervolgens te zeggen dat het links van de weg ligt maar dat je de basis niet kan zien omdat die in Pat Khob ligt (CGVS, p. 12). Dit geeft sterk de indruk dat u deze weg nooit heeft afgelegd, enerzijds omdat u zichzelf tegenspreekt over aan welke kant van de weg de basis nu ligt, maar anderzijds omdat op satellietbeelden duidelijk zichtbaar is dat de basis van Shank net naast de weg gelegen is en dus zeker vanop de hoofdweg zichtbaar moet geweest zijn. Deze indruk wordt nog versterkt wanneer u toegeeft geen idee te hebben van welke dorpen gelegen zijn rond deze basis (CGVS, p. 13), noch van andere dorpen die u tegenkwam op de weg van Logar naar Gardez (CGVS, p. 22). Dat u er niet in slaagt om ook maar één dorp op te sommen op deze weg die door uw eigen district loopt en die u voor uw werk moest afleggen, doet niet alleen sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw werk maar ook aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Logar in het algemeen.

Deze ongeloofwaardigheid omtrent uw eigen werk en verblijfssituatie wordt nog versterkt door het feit dat u geen duidelijkheid biedt over de werkzaamheden van uw oudere broer N., hetgeen nochtans belangrijk is om zicht te krijgen op uw eigen levensomstandigheden in Afghanistan. Er wordt niet verwacht van u dat u alle details zou kunnen geven over het werk van uw broer, maar er mag toch verwacht worden dat u enige informatie kunt geven over de omstandigheden van zijn werk, zeker omdat dit werk ook de aanleiding zou zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen over het werk van uw broer zijn echter zodanig vaag dat u er allerminst in slaagt zijn werkzaamheden aannemelijk te maken. Zo stelt u dat uw broer dit werk vond dankzij een zekere S. maar dat u niet weet hoe het ging (CGVS, p. 19). Vervolgens zegt u dat enkel S. garant stond, om nadat het CGVS u vraagt of er echt maar één persoon garant moest staan dit bij te stellen en te zeggen dat er ook wel anderen garant zullen hebben gestaan maar dat u niet weet wie (CGVS, p. 19). Dit is maar weinig geloofwaardig. Het garant stellen is een belangrijk deel van de infunctietreding van leden van de veiligheidsdiensten en het is niet geloofwaardig dat u over uw eigen broer niet weet wie dit precies zou gedaan hebben zodat hij aan dit werk kon beginnen.

Ook over het concrete werk dat uw broer zou gedaan hebben, blijft u enorm oppervlakkig. Behalve zijn werk in Herat en in Helmand zou uw broer onder andere naar de provincie Faryab gegaan zijn maar u heeft geen idee waar in Faryab hij moest zijn of wat hij daar zou gedaan hebben (CGVS, p. 20). Hoe het insigne van uw broer er uit zag, weet u niet omdat u het nooit gezien zou hebben en u slaagt er niet in om ook maar één naam te geven van een commandant van uw broer of zelfs van een collega van uw broer (CGVS, p. 21). Wanneer u uiteindelijk zelfs carte blanche gegeven wordt om over eender welke actie te vertellen waar uw broer deel van uitmaakte, slaagt u er niet in enig voorbeeld te geven hiervan, dit omdat uw broer zijn telefoon zou uitstaan sinds enkele maanden (CGVS, p. 21). Deze enorm vage verklaringen kunnen niet overtuigen. Ook al kwam uw broer maar éénmaal per jaar naar huis voor enkele dagen (CGVS, p. 21) zou van u toch enige kennis mogen verwacht worden over zijn concrete werkomstandigheden en activiteiten. Omdat u geen zicht biedt op het werk dat uw broer daadwerkelijk heeft uitgevoerd, wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf en verblijfsomstandigheden in Afghanistan ook sterk ondermijnd.

Dit wordt nog versterkt door de ernstige hiaten in uw kennis over de regio waar u uw hele leven zou hebben doorgebracht. U kent weliswaar de naam van enkele dorpen en enkele prominenten maar van zodra er wordt doorgevraagd, blijkt deze kennis enorm fragmentarisch en oppervlakkig te zijn, waardoor uw verklaringen een sterk ingestudeerd karakter hebben. U vermeldt vervolgens zelf dat in Kolangar de Pasjtoense stammen Ahmadzai, Stanekzai en Kuchi (of nomaden) aanwezig zijn (CGVS, p. 4) maar opmerkelijk genoeg lijkt u niet te weten dat de Ahmadzaïstam net Kuchi's zijn (CGVS, p. 4). Nochtans is de huidige president van Afghanistan Ashraf Ghani een Ahmadzai en is diens jongere broer Hashmat Ghani die ook een gooi deed naar het presidentschap zelfs de stamleider van de Kuchi's. Zij zijn beiden ook afkomstig uit uw provincie Logar, waardoor het des te frappanter is dat u niet weet dat de Ahmadzai een Kuchistam is. Deze gebrekkige kennis over de etnieën in het gebied waarvan u beweert uw hele leven te hebben doorgebracht, komt opnieuw naar voren wanneer u verkeerdelijk beweert dat de vermoorde lokale politiecommandant Sabz Ali een Tadjiek is (CGVS, p. 17), terwijl hij behoort tot de door uzelf eerder genoemde Pasjtoense Stanekzaïstam. Over de aanslag op Sabz Ali zelf zijn uw verklaringen ook allerm minst bevredigend. U weet niet wanneer hij gedood werd, noch door wie (CGVS, p. 17). Wanneer het CGVS aandringt, komt u met de naam "Zabiullah Mujahid" op de proppen, volgens u een groepshoofd van de Taliban (CGVS, p. 17). Los van het feit dat u niet weet dat Sabz Ali gedood werd door zijn eigen neef die ook bij de lokale politie werkzaam was, is het hoogst opmerkelijk dat u net de naam geeft van de algemene woordvoerder van de Taliban voor Oost- en Noord-Afghanistan. Dit geeft sterk de indruk dat u uw kennis over dit voorval uit persartikels heeft gehaald. Hetzelfde gebeurt wanneer het CGVS u vraagt naar een incident waarbij ontmiñners in de regio Babus ontvoerd werden. Opnieuw antwoordt u vaagweg dat u hierover gehoord heeft maar kunt u niet zeggen wanneer het gebeurde (CGVS, p. 24) en verklaart u dat opnieuw Zabiullah Mujahid hiervoor verantwoordelijk was (CGVS, p. 24). Wanneer het CGVS toch aandringt om een schatting te maken van wanneer dit incident gebeurde, zegt u niet te weten wanneer het gebeurde maar dat uw vader wel nog in leven was en dat het zes of zeven jaar geleden moet geweest zijn (CGVS, p. 25). Een recenter voorval van ontvoerde ontmiñners kent u niet. Nochtans werden er in januari 2015 in de Dadokhelregio nog acht ontmiñners ontvoerd. In 2014 werden er ook nog enkele Indiase ingenieurs ontvoerd uit de regio Babus, maar ook dit zegt u niets (CGVS, p. 24). Het is des te vreemd dat u zich een dergelijk incident van zes of zeven jaar geleden wel nog zou herinneren maar gelijkaardige voorvallen een jaar voor uw vertrek niet.

De aanslag op lokale politiecommandant Gufran in uw regio Kolangar zegt u wel iets maar wederom plaatst u dit volstrekt verkeerd in de tijd aangezien dit voorval volgens u drie à vier jaar voor uw vertrek plaatsvond (CGVS, p. 14), terwijl ook dit minder dan een jaar voor uw vertrek gebeurde.

Ook over de ontvoering van acht van uw dorpsgenoten uit Kolangar die ontvoerd en gedood werden door de Taliban op weg naar hun werk in de Shankbasis, zegt u vaagweg dat iets dergelijks gebeurde vier, vijf of zes jaar voor uw vertrek en uw vader nog in leven was (CGVS, p. 17). Nochtans vond dit voorval plaats in juli 2013, iets meer dan twee jaar voor uw vertrek, terwijl u verklaart dat uw vader reeds zeven jaar geleden overleed (CGVS, p. 7). Dat u dit zo verkeerd plaatst in de tijd en zelfs zegt dat uw vader toen nog leefde, terwijl het hierbij om mensen ging van uw eigen regio Kolangar, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Pul-e-Alam.

De naam van de imam die in 2013 het hoofd van de moskee van Kolangar was, Mawlawi Habibullah, zegt u niets (CGVS, p. 13). Gevraagd naar Abdul Wahid Badr, zegt u dat er een winkelier uit uw dorp zo heet (CGVS, p. 22). Dat u niet direct aan de in 2015 gedode Talibancommandant Abdul Wahid Badr denkt, is opnieuw opmerkelijk. De Talibancommandant Mohammad Ismail kent u ook niet (CGVS, p. 22) en van Said Farhad Akbari, een belangrijke plaatselijke arbakicommandant die het tegen de Taliban opneemt in uw regio, heeft u zelfs nog nooit gehoord (CGVS, p. 14), net zomin als van Mawlawi Nazargul, een religieuze leider die in Pul-e-Alam gedood werd net voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 15).

Gevraagd naar religieuze leiders die gedood werden, begint u vaagweg over ouderen in Babus die zouden omgekomen zijn maar kunt u zelfs niet zeggen wanneer dit ongeveer zou plaatsgevonden hebben (CGVS, p. 17). Van protesten tegen Pakistaanse raketten heeft u evenmin gehoord terwijl ook dit plaatsvond een maand voor uw vertrek (CGVS, p. 14). Wanneer u de kans geboden werd zelf voorbeelden te geven van incidenten, vermeldt u de bomaanslag op de gouverneur van Logar in 2013 maar ook hierbij weet u niet eens dat de eerder vermelde Said Farhad Akbari verdacht werd en maandenlang in de cel doorbracht (CGVS, p. 14).

Dat u zodanig weinig afweet over wat er zich afspeelde in uw eigen regio en over de prominente talibancommandanten en politiecommandanten die er actief waren in de periode voor uw vertrek, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf daar stellig.

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat ook uw geografische kennis te wensen overlaait. Zo is het opmerkelijk dat u in uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 november 2015 meende dat Kolangar in het district Barak-i-Barak gelegen was (DVZ Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.1,3). Enkele maanden later op 29 maart 2019 had u zich beter geïnformeerd en wist u correct dat Kolangar tot het district Pul-e-Alam behoort (DVZ Verklaring punt 10). U heeft nog nooit gehoord van de dorpen Alozai (CGVS, p. 4), Jelga (CGVS, p. 13) en Qalay Ayoub (CGVS, p. 15) terwijl deze op enkele kilometer van uw dorp te vinden zijn. U herkent verder de nieuwe landbouwschool van Pul-e-Alam gebouwd door het PRT (Provincial Reconstruction Team) niet en zegt verkeerdelijk dat dit het politiehooftkwartier is (CGVS, p. 15). Een door ditzelfde PRT gebouwde voetgangersbrug in Kolangar herkent u evenmin (CGVS, p. 16) en over de legerbasis in Altamur lijkt u evenmin gehoord te hebben (CGVS, p. 22). Over de school waar u zelf ongeveer twee jaar naartoe zou zijn gegaan, de Jihadi Lhesa van Kolangar, zegt u dan weer dat deze rechts van de weg ligt als je van Pul-e-Alam naar Kolangar gaat (CGVS, p. 9), terwijl deze volgens satellietbeelden links van de weg ligt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 09/02/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 15, 16, 18) waarop u reageerde door te zeggen dat u altijd in die streek gewoond heeft (CGVS, p. 16).

U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 15, 18). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 15)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Wat betreft de taskara's moet erop gewezen worden dat deze taskara's een identiteitsbewijs zijn waarop de plaats van origine van uw de betrokken personen vermeld staat zonder dat deze stukken informatie prijs geven over de verblijfplaatsen van deze personen. Aan de authenticiteit van uw taskara moet bovendien sterk getwijfeld worden. Deze taskara is immers niets meer dan een kleurenkopie. Zelfs de stempel en het serienummer, die op het blad gestempeld moeten worden, werden mee gekopieerd. Deze vaststelling onthult het frauduleuze karakter dit stuk en uw betrachting om uw werkelijke identiteit voor het CGVS geheim te houden. Daarnaast moet over de werkdocumenten van uw broer vooreerst worden opgemerkt dat u er niet in slaagt dat deze stukken daadwerkelijk aan uw broer toebehoren. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De twee familiefoto's die u neerlegt zeggen niets over de plaats waar deze genomen werden, noch over het tijdstip of de omstandigheden waarin deze genomen werden. Het enige dat kan opgemerkt worden aan deze foto's is dat beide dateren van toen u nog heel jong was waardoor zelfs indien ze op een duidelijk herkenbare plaats genomen werden, quod non, ze geen invloed hebben op de geloofwaardigheid van uw recente herkomst. U legt voorts nog een kleine pasfoto neer van uw broer, waaruit noch enige familieband met u noch enige daadwerkelijke werkzaamheid van de persoon op de foto kan vastgesteld worden. Wat betreft de omslagen is het ook opvallend dat deze beiden verstuurd werden door uw moeder uit Kaboel. Ook deze hebben geen enkele invloed op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Logar.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker onder meer als volgt:

"2.3.3

Het CGVS beweert dat verzoeker niet voor het IOM heeft gewerkt omdat hij onder andere de afkorting van de internationale organisatie verkeerd heeft gezegd: OIM i.p.v. IOM.

Dit klopt volledig aangezien uit het verslag van het verhoor bij het CGVS blijkt dat verzoeker niet voor het IOM heeft gewerkt maar wel voor een privé transportbedrijf dat goederen naar en voor het IOM vervoerde (p. 10 verslag verhoor CGVS).

Het bedrijf heette "Logarwal" en hij had bij dit bedrijf een contract gekregen via de vrouw van de lokale malik.

Het is dus niet verwonderlijk dat verzoeker de Engelse afkorting en het logo van de organisatie niet goed kent aangezien hij niet voor die organisatie heeft gewerkt.

Daarnaast is het volgens het CGVS verdacht dat verzoeker niet veel details weet over de reis tussen Chaharasyab en Gardez, een weg die hij af en toe moest afleggen met andere collega's.

Volgens google maps is dit echter een meer dan twee uur durende trip van 125 km door velden en woestijn (stuk 3).

Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker zich geen opvallende details herinnert; deze zijn er niet.

Ook het feit dat hij weet dat hij vergaten was aan welke kant van de weg de militaire basis 'Shinkak' precies lag is niet verdacht aangezien hij de weg natuurlijk in beide richtingen heeft moeten afleggen.

Het feit dat hij weet dat de militaire basis daar gelegen is, toont toch net aan dat hij die weg wel heeft gevolgd?

Bovendien legde hij deze weg nooit alleen af zodat hij vaak niet volledig op de afgelegde weg lette maar ook op andere zaken zoals een gesprek met zijn collega's.

De door het CGVS aangehaalde argumenten tonen helemaal niet aan dat verzoeker gelogen heeft over zijn werk

2.3.4

Het CGVS hecht blijkbaar ook niet veel geloof aan het feit dat oudere broer N. voor de politie werkte omdat verzoeker niet veel details weet over zijn werk.

Verzoeker weet wel veel details over het werk van zijn broer zoals zijn rang (1ste satarman), waar zijn opleiding was (district Surobi), waar hij gestationeerd was en waar hij naartoe moest (Mullah Murghob, Helmand, en Faryab) (p. 20 verslag verhoor CGVS).

Bovendien vraagt het CGVS informatie die de politieagenten om veiligheidsredenen niet mogen mededelen aan onbevoegden.

Zo is het bijvoorbeeld logisch dat de agenten het verbod opgelegd krijgen om gevoelige informatie te delen zoals bijvoorbeeld:

- details van specifieke operatie tegen de Taliban
- de namen van collega's
- de exacte locaties van basissen
- ...

Indien de agenten deze informatie zouden mogen vertellen met onbevoegden (zelfs familieleden) dan zou de Taliban hier misbruik van kunnen maken door de familieleden te bedreigen zodat zij de gevoelige informatie zouden vrijgeven.

Ook dit toont niet aan dat verzoeker gelogen heeft, integendeel toont het net aan dat verzoeker de waarheid spreekt.

2.3.5

Daarnaast beweert het CGVS dat verzoeker hiaten heeft in zijn kennis van de regio waar hij opgroeide.

Verzoeker kan echter vele zaken wel vertellen die hij niet zou geweten hebben indien hij zou liegen over zijn woonplaats, zoals:

- het incident met de ontvoerde ontmijners (p. 24 verslag verhoor CGVS)
- lokale scholen waarvan de directeur neergeschoten is (p. 23-24 verslag verhoor CGVS)
- de locatie van andere dorpen (p. 24 verslag verhoor CGVS)

Bovendien vraagt het CGVS soms naar gebeurtenissen van enkele jaren voor zijn vertrek zodat die gebeurtenissen plaatsvonden toen hij nog jong was bijvoorbeeld de ontvoering van acht dorpsgenoten in 2013 toen verzoeker ongeveer 14 jaar oud was.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker deze gebeurtenissen verkeerd in de tijd situeert tijdens het gesprek in 2018 – meer dan vijf jaar nadat de feiten zich hebben afgespeeld.

Dit getuigt dus absoluut niet van enige kwade trouw in hoofde van verzoeker!

2.3.6

Volgens het CGVS was er een tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoeker tijdens het interview bij het IBZ en dat van het CGVS.

Uit de beslissing van het CGS blijkt enkel dat verzoeker zich een keer vergist heeft tussen de Engelstalige afkorting van de 'International Organisation for Migration' (IOM i.p.v. OIM).

Zoals hierboven reeds uiteengezet werkte verzoeker helemaal niet voor deze organisatie waardoor het normaal is dat verzoeker niet alle details van die organisatie kent.

Bovendien is de kennis van het Engels van verzoeker uiterst beperkt waardoor het ook normaal is dat hij zich vergist m.b.t. een Engelstalige afkorting.

2.3.7

Het CGVS is foutief van mening dat er niet veel geloof kan gehecht worden aan de talloze documenten die verzoeker voorlegt om zijn verhaal te bewijzen.

De documenten zijn naar verzoeker gestuurd door zijn moeder die toen in Kaboel verbleef.

Hierdoor zijn sommige documenten slechts een kopie en niet het origineel omdat het te riskant is om de belangrijke officiële documenten met onbeveiligde post internationaal te versturen.

Daarnaast verwijst ik naar punt 2.3.5 wat betreft de documenten die bewijzen dat oudere broer N. wel degelijk een politieagent is: om veiligheidsredenen worden er maar weinig details op de documenten vermeld.

Hierdoor zijn ze dus inderdaad relatief vaag maar daarom niet minder authentiek.

De documenten bevestigen dus de gebeurtenissen die verzoeker heeft meegemaakt en die hij waarheidsgetrouw aan het CGVS verteld heeft.

2.3.8

De beslissing vermeld alleen de details die verzoeker vergeten is maar niet de vele feiten die verzoeker wel weet.

Zo kan verzoeker maar liefst 10 kleine dorpen in de buurt van zijn geboortedorp opsommen (p. 4 verslag verhoor CGVS) en kan hij de verschillende gewassen en de velden waar de gewassen gekweekt worden opsommen (p. 5-6 verslag verhoor CGVS).

Verzoeker kan ook enkele vragen beantwoorden in het Pasjtje, een taal die veel gesproken wordt in de regio Pul-e-Alam (p. 9 verslag verhoor CGVS).

Bovendien kan hij perfect beschrijven waar zijn school was en welke scholen er in de buurt waren (p. 9-10 verslag verhoor CGVS).

Uit alle bovenstaande elementen kunnen we duidelijk afleiden dat verzoeker wel degelijk in Kolanger heeft gewoond tot zijn vlucht uit Afghanistan.

De weigering om verzoeker bescherming te verlenen is dus ongegrond."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een afdruk van Google Maps (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat zijn oudere broer werkzaam is voor de Afghaanse politie. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij zijn voorgehouden verblijf in het district Pul-e-Alam in de provincie Logar tot aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk maakt. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden leeftijd, gelet op de beslissing van de Dienst Voogdij waaruit blijkt dat hij ruim zes jaar ouder is dan hij zich voordeed, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden levensomstandigheden en

cognitieve vaardigheden; (ii) uit verzoekers verklaringen lijkt te blijken dat hij bedoelde dat hij werkte voor de “*International Organization for Migration*” of IOM, terwijl hij zelf steeds sprak over OIM, terwijl hij verschillende elementen over de weg die hij in het kader van zijn voorgehouden werkzaamheden voor IOM diende te nemen, niet weet; (iii) verzoekers kennis van het de beweerde werkzaamheden van zijn broer bij de Afghaanse politie dermate beperkt is dat er geen geloof aan deze werkzaamheden kan worden gehecht; (iv) verzoekers kennis over zijn voorgehouden regio van herkomst wat betreft de geografie, incidenten en prominenten dermate gebrekkig is dat het niet aannemelijk is dat hij hier tot aan zijn vertrek naar België zou hebben verbleven; (v) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in het district Pul-e-Alam tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio zouden hebben voorgedaan; en (vi) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt te zijn geboren op 1 januari 1999 (p. 1), terwijl hij bij de uiteenzetting van de “*feiten en voorafgaanden*” stelt te zijn geboren “*in het jaar 1999 (exacte datum onbekend)*” terwijl bij het invullen van zijn fiche “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” verklaarde verzoeker te zijn geboren op 30 november 1999 (administratief dossier, stuk 16). Vervolgens blijkt uit de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 11) dat verzoeker op 19 november 2015 een leeftijd had van 22.5 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar. Zijn geboortedatum werd op de Dienst Vreemdelingenzaken gecorrigeerd naar 1 januari 1993 (administratief dossier, stuk 15). Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 februari 2018 hield verzoeker staande op dat ogenblik ongeveer 18 jaar oud te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3). In de bestreden beslissing werd reeds terecht opgemerkt dat het feit dat verzoeker zich aanvankelijk jonger voordeed dan hij in werkelijkheid blijkt te zijn, het geloof in zijn voorgehouden levensomstandigheden en zijn cognitieve vaardigheden ondermijnt. Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet enkel lijkt te volharden in zijn valselijk beweerde jeugdige leeftijd, die sterk afwijkt van zijn werkelijke leeftijd, maar tevens incoherente verklaringen aflegt over zijn precieze geboortedatum, toont eens te meer aan dat hij de Belgische asielinstanties bewust tracht te misleiden, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt van zijn geloofwaardigheid. Ten overvloede kan erop gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

Verder dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd als volgt:

“Niet alleen dit grote verschil in uw beweerde en effectieve leeftijd ondermijnt uw geloofwaardigheid, ook uw verklaringen over uw werk hebben dat gevolg. U zou bovendien nadat u stopte met school enkel nog voor de koe en schapen gezorgd hebben en wat thuis gewerkt hebben, om dan in hamal van het jaar 1394 (maart-april 2015) te beginnen werken voor het “OIM” als lader en lossers (CGVS, p. 10-11) hetgeen u vijf of zes maanden lang zou gedaan hebben. Wanneer u uitlegt wat deze organisatie precies is, lijkt u het IOM of International Organization for Migration te bedoelen. Dat dit meer is dan een eenmalig foutje blijkt door het feit dat u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook reeds over het OIM had (verklaring DVZ dd. 29/03/2016, p. 5). Dit is toch opmerkelijk gezien uw werk vijf of zes maanden lang als lader en lossers van goederen inhield dat u verschillende hulpmiddelen moest leveren aan getroffen noodzones (CGVS, p. 11), waarbij het logo en de naam van IOM uitdrukkelijk zichtbaar moet geweest zijn. U verklaart daarbij dat u behalve uw werk in het magazijn in het district Chaharasyab in de provincie Kaboel ook naar het district Gardez in de provincie Paktia moest gaan ter controle van de te leveren goederen (CGVS, p. 12). Opmerkelijk genoeg lijkt u echter niets te kunnen zeggen over de weg van Chaharasyab naar Gardez. Wanneer u gevraagd wordt of u zich iets herinnert te passeren van bouwwerken, zegt u zich enkel de poort van Gardez nog te herinneren (CGVS, p. 12). Gevraagd of u universiteitsgebouwen passeerde, zegt u eerst geen idee te hebben, vervolgens dat u niet weet waar de universiteit ligt, om uiteindelijk te zeggen dat de universiteit van Logar in Pul-e-Alam ligt en u die wel passeerde onderweg (CGVS, p. 12).”

Het is enerzijds opmerkelijk dat u hier pas op komt na herhaaldelijk aandringen van het CGVS maar anderzijds nog opmerkelijker dat u de universiteit van Paktia niet vermeldt, terwijl deze universiteit net naast de hoofdweg ligt die van Chaharasyab naar Gardez leidt. Dit blijkt niet de enige vaagheid in uw verklaringen over deze weg te zijn. Wanneer het CGVS vraagt naar basissen die u moest passeren onderweg naar Gardez vermeldt u de "Shinkak" basis in het dorp Pat Khob (CGVS, p. 12). Vreemd genoeg zegt u eerst dat u denkt dat deze basis rechts van de weg ligt als je van Logar komt, om vervolgens te zeggen dat het links van de weg ligt maar dat je de basis niet kan zien omdat die in Pat Khob ligt (CGVS, p. 12). Dit geeft sterk de indruk dat u deze weg nooit heeft afgelegd, enerzijds omdat u zichzelf tegenspreekt over aan welke kant van de weg de basis nu ligt, maar anderzijds omdat op satellietbeelden duidelijk zichtbaar is dat de basis van Shank net naast de weg gelegen is en dus zeker vanop de hoofdweg zichtbaar moet geweest zijn. Deze indruk wordt nog versterkt wanneer u toegeeft geen idee te hebben van welke dorpen gelegen zijn rond deze basis (CGVS, p. 13), noch van andere dorpen die u tegenkwam op de weg van Logar naar Gardez (CGVS, p. 22). Dat u er niet in slaagt om ook maar één dorp op te sommen op deze weg die door uw eigen district loopt en die u voor uw werk moest afleggen, doet niet alleen sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw werk maar ook aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Logar in het algemeen."

Dienaangaande stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij niet voor IOM werkte, maar voor een privétransportbedrijf dat goederen naar en voor IOM vervoerde. Uit verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11) blijkt nochtans genoegzaam dat verzoeker vooral en voornamelijk werkte voor IOM, weze het dan in opdracht van een ander privébedrijf. Hoe dan ook kan worden aangenomen dat verzoeker veelvuldig met IOM in contact kwam en dus ook als lader en lossers vaak het logo van deze organisatie moet hebben gezien. Dat verzoeker dan zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verkeerde afkorting van deze organisatie gebruikt (OIM in de plaats van IOM), is dan ook niet aannemelijk. Dat deze afkorting in het Engels is, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Verzoeker vermeldde immers zelf de afkorting "OIM", zodat niet kan worden ingezien waarom hij wel "OIM" zou herkennen maar niet "IOM".

Wat betreft de reisweg die hij in opdracht van IOM diende af te leggen, voert verzoeker in zijn verzoekschrift vooreerst aan dat dit een trip van meer dan twee uur en van 125 kilometer door velden en de woestijn is. Hij voegt hiertoe een kaartje van Google Maps toe aan zijn verzoekschrift (stuk 3). Uit dit kaartje kan evenwel niet worden afgeleid dat de door verzoeker afgelegde weg slechts door velden en woestijn gaat en dat er bijgevolg geen opvallende details zouden zijn, zoals verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat er langs deze weg geen universiteit, geen militaire basissen of geen andere dorpen zouden liggen. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij deze weg meermaals heeft afgelegd (gehoorverslag CGVS, p. 12). Wat betreft de militaire basis "Shinkak" voert verzoeker aan in zijn verzoekschrift dat hij de weg in beide richtingen aflegde en dat het daarom niet verdacht is dat hij was vergeten aan welke kant van de weg deze basis precies lag. Verzoeker verliest hierbij evenwel uit het oog dat hem werd gevraagd om de ligging van de basis te bepalen als hij vanuit Logar komt (gehoorverslag CGVS, p. 12), zodat zijn verschooning dat hij de weg in beide richtingen aflegde, niet kan worden aangenomen. Het loutere feit dat hij weet dat er langs deze weg een militaire basis is gelegen, kan geenszins aantonen dat hij deze weg heeft gebruikt, vermits dergelijke kennis ook via zelfstudie of via overdracht door derden kan worden opgedaan. Dat hij niet vaak op de weg lette en ook op andere zaken lette, zoals een gesprek met zijn collega's, doet geen afbreuk aan zijn verklaring dat hij deze weg meermaals zou hebben afgelegd, zodat wel degelijk kan worden verwacht dat hij kennis heeft van belangrijke en/of opvallende plekken langs deze weg, *quod non*.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

"Deze ongeloofwaardigheid omtrent uw eigen werk en verblijfssituatie wordt nog versterkt door het feit dat u geen duidelijkheid biedt over de werkzaamheden van uw oudere broer N., hetgeen nochtans belangrijk is om zicht te krijgen op uw eigen levensomstandigheden in Afghanistan. Er wordt niet verwacht van u dat u alle details zou kunnen geven over het werk van uw broer, maar er mag toch verwacht worden dat u enige informatie kunt geven over de omstandigheden van zijn werk, zeker omdat dit werk ook de aanleiding zou zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen over het werk van uw broer zijn echter zodanig vaag dat u er allerminst in slaagt zijn werkzaamheden aannemelijk te maken. Zo stelt u dat uw broer dit werk vond dankzij een zekere S. maar dat u niet weet hoe het ging (CGVS, p. 19). Vervolgens zegt u dat enkel S. garant stond, om nadat het CGVS u vraagt of er echt maar één persoon garant moest staan dit bij te stellen en te zeggen dat er ook wel anderen garant zullen hebben gestaan maar dat u niet weet wie (CGVS, p. 19).

Dit is maar weinig geloofwaardig. Het garant stellen is een belangrijk deel van de infunctietreding van leden van de veiligheidsdiensten en het is niet geloofwaardig dat u over uw eigen broer niet weet wie dit precies zou gedaan hebben zodat hij aan dit werk kon beginnen. Ook over het concrete werk dat uw broer zou gedaan hebben, blijft u enorm oppervlakkig. Behalve zijn werk in Herat en in Helmand zou uw broer onder andere naar de provincie Faryab gegaan zijn maar u heeft geen idee waar in Faryab hij moest zijn of wat hij daar zou gedaan hebben (CGVS, p. 20). Hoe het insigne van uw broer er uit zag, weet u niet omdat u het nooit gezien zou hebben en u slaagt er niet in om ook maar één naam te geven van een commandant van uw broer of zelfs van een collega van uw broer (CGVS, p. 21). Wanneer u uiteindelijk zelfs carte blanche gegeven wordt om over eender welke actie te vertellen waar uw broer deel van uitmaakte, slaagt u er niet in enig voorbeeld te geven hiervan, dit omdat uw broer zijn telefoon zou uitstaan sinds enkele maanden (CGVS, p. 21). Deze enorm vage verklaringen kunnen niet overtuigen. Ook al kwam uw broer maar éénmaal per jaar naar huis voor enkele dagen (CGVS, p. 21) zou van u toch enige kennis mogen verwacht worden over zijn concrete werkomstandigheden en activiteiten. Omdat u geen zicht biedt op het werk dat uw broer daadwerkelijk heeft uitgevoerd, wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf en verblijfsomstandigheden in Afghanistan ook sterk ondermijnd."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift vooreerst niet verder dan het opwerpen van de blote bewering dat Afghaanse politieagenten om veiligheidsredenen bepaalde informatie niet mogen doorgeven aan "onbevoegden". Er dient op gewezen dat verzoeker meent heden in België internationale bescherming te behoeven omwille van de beweerdde problemen naar aanleiding van het werk van zijn broer bij de Afghaanse politie, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker zich terdege omtrent dit werk van zijn broer zou informeren, *quod non*. Dat verzoeker een aantal elementen wél kon weergeven over het beweerdde werk van zijn broer, doet op zich geen afbreuk aan de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde hiaten in verzoekers kennis dienaangaande. Hierbij dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Dit wordt nog versterkt door de ernstige hiaten in uw kennis over de regio waar u uw hele leven zou hebben doorgebracht. U kent weliswaar de naam van enkele dorpen en enkele prominenten maar van zodra er wordt doorgevraagd, blijkt deze kennis enorm fragmentarisch en oppervlakkig te zijn, waardoor uw verklaringen een sterk ingestudeerd karakter hebben. U vermeldt vervolgens zelf dat in Kolangar de Pasjtoense stammen Ahmadzai, Stanekzai en Kuchi (of nomaden) aanwezig zijn (CGVS, p. 4) maar opmerkelijk genoeg lijkt u niet te weten dat de Ahmadzaïstam net Kuchi's zijn (CGVS, p. 4). Nochtans is de huidige president van Afghanistan Ashraf Ghani een Ahmadzai en is diens jongere broer Hashmat Ghani die ook een gooi deed naar het presidentschap zelfs de stamleider van de Kuchi's. Zij zijn beiden ook afkomstig uit uw provincie Logar, waardoor het des te frappanter is dat u niet weet dat de Ahmadzai een Kuchistam is. Deze gebrekkige kennis over de etnieën in het gebied waarvan u beweerd uw hele leven te hebben doorgebracht, komt opnieuw naar voren wanneer u verkeerdelijk beweert dat de vermoorde lokale politiecommandant Sabz Ali een Tadjiek is (CGVS, p. 17), terwijl hij behoort tot de door uzelf eerder genoemde Pasjtoense Stanekzaïstam. Over de aanslag op Sabz Ali zelf zijn uw verklaringen ook allerm minst bevredigend. U weet niet wanneer hij gedood werd, noch door wie (CGVS, p. 17). Wanneer het CGVS aandringt, komt u met de naam "Zabiullah Mujahid" op de proppen, volgens u een groepshoofd van de Taliban (CGVS, p. 17). Los van het feit dat u niet weet dat Sabz Ali gedood werd door zijn eigen neef die ook bij de lokale politie werkzaam was, is het hoogst opmerkelijk dat u net de naam geeft van de algemene woordvoerder van de Taliban voor Oost- en Noord-Afghanistan. Dit geeft sterk de indruk dat u uw kennis over dit voorval uit persartikels heeft gehaald. Hetzelfde gebeurt wanneer het CGVS u vraagt naar een incident waarbij ontmiñners in de regio Babus ontvoerd werden. Opnieuw antwoordt u vaagweg dat u hierover gehoord heeft maar kunt u niet zeggen wanneer het gebeurde (CGVS, p. 24) en verklaart u dat opnieuw Zabiullah Mujahid hiervoor verantwoordelijk was (CGVS, p. 24). Wanneer het CGVS toch aandringt om een schatting te maken van wanneer dit incident gebeurde, zegt u niet te weten wanneer het gebeurde maar dat uw vader wel nog in leven was en dat het zes of zeven jaar geleden moet geweest zijn (CGVS, p. 25). Een recenter voorval van ontvoerde ontmiñners kent u niet. Nochtans werden er in januari 2015 in de Dadokhelregio nog acht ontmiñners ontvoerd. In 2014 werden er ook nog enkele Indiase ingenieurs ontvoerd uit de regio Babus, maar ook dit zegt u niets (CGVS, p. 24). Het is des te vreemd dat u zich een dergelijk incident van zes of zeven jaar geleden wel nog zou herinneren maar gelijkaardige voorvallen een jaar voor uw vertrek niet. De aanslag op lokale politiecommandant Gufran in uw regio Kolangar zegt u wel iets maar wederom plaatst u dit volstrekt verkeerd in de tijd aangezien dit voorval volgens u drie à vier jaar voor uw vertrek plaatsvond (CGVS, p. 14), terwijl ook dit minder dan een jaar voor uw vertrek gebeurde."

Ook over de ontvoering van acht van uw dorpsgenoten uit Kolangar die ontvoerd en gedood werden door de taliban op weg naar hun werk in de Shankbasis, zegt u vaagweg dat iets dergelijks gebeurde vier, vijf of zes jaar voor uw vertrek en uw vader nog in leven was (CGVS, p. 17). Nochtans vond dit voorval plaats in juli 2013, iets meer dan twee jaar voor uw vertrek, terwijl u verklaart dat uw vader reeds zeven jaar geleden overleed (CGVS, p. 7). Dat u dit zo verkeerd plaatst in de tijd en zelfs zegt dat uw vader toen nog leefde, terwijl het hierbij om mensen ging van uw eigen regio Kolangar, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Pul-e-Alam.

De naam van de imam die in 2013 het hoofd van de moskee van Kolangar was, Mawlawi Habibullah, zegt u niets (CGVS, p. 13). Gevraagd naar Abdul Wahid Badr, zegt u dat er een winkelier uit uw dorp zo heet (CGVS, p. 22). Dat u niet direct aan de in 2015 gedode talibancommandant Abdul Wahid Badr denkt, is opnieuw opmerkelijk. De talibancommandant Mohammad Ismail kent u ook niet (CGVS, p. 22) en van Said Farhad Akbari, een belangrijke plaatselijke arbakicommandant die het tegen de taliban opneemt in uw regio, heeft u zelfs nog nooit gehoord (CGVS, p. 14), net zomin als van Mawlawi Nazargul, een religieuze leider die in Pul-e-Alam gedood werd net voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 15). Gevraagd naar religieuze leiders die gedood werden, begint u vaagweg over ouderen in Babus die zouden omgekomen zijn maar kunt u zelfs niet zeggen wanneer dit ongeveer zou plaatsgevonden hebben (CGVS, p. 17). Van protesten tegen Pakistaanse raketten heeft u evenmin gehoord terwijl ook dit plaatsvond een maand voor uw vertrek (CGVS, p. 14). Wanneer u de kans geboden werd zelf voorbeelden te geven van incidenten, vermeldt u de bomaanslag op de gouverneur van Logar in 2013 maar ook hierbij weet u niet eens dat de eerder vermelde Said Farhad Akbari verdacht werd en maandenlang in de cel doorbracht (CGVS, p. 14).

Dat u zodanig weinig afweet over wat er zich afspeelde in uw eigen regio en over de prominente talibancommandanten en politiecommandanten die er actief waren in de periode voor uw vertrek, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf daar stellig.

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat ook uw geografische kennis te wensen overlaat. Zo is het opmerkelijk dat u in uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 november 2015 meende dat Kolangar in het district Barak-i-Barak gelegen was (DVZ Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.1,3). Enkele maanden later op 29 maart 2019 had u zich beter geïnformeerd en wist u correct dat Kolangar tot het district Pul-e-Alam behoort (DVZ Verklaring punt 10). U heeft nog nooit gehoord van de dorpen Alozai (CGVS, p. 4), Jelga (CGVS, p. 13) en Qalay Ayoub (CGVS, p. 15) terwijl deze op enkele kilometer van uw dorp te vinden zijn. U herkent verder de nieuwe landbouwschool van Pul-e-Alam gebouwd door het PRT (Provincial Reconstruction Team) niet en zegt verkeerdelijk dat dit het politiehooftkwartier is (CGVS, p. 15). Een door ditzelfde PRT gebouwde voetgangersbrug in Kolangar herkent u evenmin (CGVS, p. 16) en over de legerbasis in Altamur lijkt u evenmin gehoord te hebben (CGVS, p. 22). Over de school waar u zelf ongeveer twee jaar naartoe zou zijn gegaan, de Jihadi Lhesa van Kolangar, zegt u dan weer dat deze rechts van de weg ligt als je van Pul-e-Alam naar Kolangar gaat (CGVS, p. 9), terwijl deze volgens satellietbeelden links van de weg ligt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt als volgt: "Bovendien vraagt het CGVS soms naar gebeurtenissen van enkele jaren voor zijn vertrek zodat die gebeurtenissen plaatsvonden toen hij nog jong was, bijvoorbeeld de ontvoering van acht dorpsgenoten in 2013, toen verzoeker ongeveer 14 jaar oud was. Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker deze gebeurtenissen verkeerd in de tijd situeert tijdens het gesprek in 2018 – meer dan vijf jaar nadat de feiten zich hebben afgepeeld.", dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat aan verzoekers voorgehouden jeugdige leeftijd geen geloof kan worden gehecht en dat het feit dat hij in onderhavig verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan deze ongeloofwaardig bevonden jeugdige leeftijd afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid (zie *supra*). Verzoekers voorgehouden jeugdige leeftijd ten tijde van de aangehaalde feiten en incidenten in zijn beweerde regio van herkomst, kan dan ook geenszins aanvaard worden als een verschoning voor zijn gebrekkige kennis ervan.

Waar verzoeker een aantal zaken opsomt in zijn verzoekschrift (p. 5 en 6), dient vastgesteld dat deze kennis op zich ook kan worden vergaard via zelfstudie of door overdracht door derden. Tevens dient herhaald dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Dat verzoeker een aantal vragen in het Pashtoe kan beantwoorden, toont op zich evenmin zijn verblijf in het district Pul-e-Alam aan daar hij niet aantoonde dat deze taal enkel in dit district zou worden gesproken.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Wat betreft de taskara's moet erop gewezen worden dat deze taskara's een identiteitsbewijs zijn waarop de plaats van origine van uw de betrokken personen vermeld staat zonder dat deze stukken informatie prijs geven over de verblijfplaatsen van deze personen. Aan de authenticiteit van uw taskara moet bovendien sterk getwijfeld worden. Deze taskara is immers niets meer dan een kleurenkopie. Zelfs de stempel en het serienummer, die op het blad gestempeld moeten worden, werden mee gekopieerd. Deze vaststelling onthult het frauduleuze karakter dit stuk en uw betrachting om uw werkelijke identiteit voor het CGVS geheim te houden. Daarnaast moet over de werkdocumenten van uw broer vooreerst worden opgemerkt dat u er niet in slaagt dat deze stukken daadwerkelijk aan uw broer toebehoren. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De twee familiefoto's die u neerlegt zeggen niets over de plaats waar deze genomen werden, noch over het tijdstip of de omstandigheden waarin deze genomen werden. Het enige dat kan opgemerkt worden aan deze foto's is dat beide dateren van toen u nog heel jong was waardoor zelfs indien ze op een duidelijk herkenbare plaats genomen werden, quod non, ze geen invloed hebben op de geloofwaardigheid van uw recente herkomst. U legt voorts nog een kleine pasfoto neer van uw broer, waaruit noch enige familieband met u noch enige daadwerkelijke werkzaamheid van de persoon op de foto kan vastgesteld worden. Wat betreft de omslagen is het ook opvallend dat deze beiden verstuurd werden door uw moeder uit Kaboel. Ook deze hebben geen enkele invloed op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Logar.”

Dienaangaande komt verzoeker niet verder dan te beweren dat de documenten naar hem werden verstuurd door zijn moeder toen deze in Kabul verbleef en dat sommige documenten slechts een kopie zijn omdat het te riskant is om belangrijke officiële documenten met onbeveiligde post internationaal te versturen. Een dergelijk verweer doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing die pertinent zijn. Hoe dan ook dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen. Dit klemmt des te meer daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde van Afghaanse documenten danig relativeert.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gesteld als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij verbleef in het district Pul-e-Alam in de provincie Logar tot aan zijn vertrek naar België, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER